

Expositio threnozū idest lamēta

tionum Ieremię Prophetę : necnō & nouem lectiōnum quę pro de
functis in Ecclesia decantari solent: excepta hispani ex Nicolao de Lyra:
per Petrum Nuñez delgado presbyterum.

Eiusdem de laudibus

Hispaltanae ecclesiae carmen.

Aristicola ingreditur vna de caute superbum.

Tu templum videas: eximiumq; decus.
Est ingens: amplum spatiosaq; moenia pandit.

Pars sua quæq; quadrat: tendit in astra caput.
Inclita constructis en fulget machina saxis:

Arte micans pura: quam bonitate polit.
Instar habent eboris iuncta hæc testudo colūnis:

Quæ fixos oculos delitiosa tenent.
Splendida quæ gemmis: fuluoq; ornata metallo.

Ipsa erat angelicis concelebrando modis.
Nam stellas coelo: bibulas quis in æquore arenas:

(Mœonides quamuis sit) numerare queat:
Relligione piis: doctisq; est sulta ministris.

Et micat in terris: phœbus vt ipse polis.
Vt reliquos flores vernans rosa vincit in horto.

Omnia sic vincit lumine templa suo.

Télos.

zige in horten poze fan by amputant vineaio

E factū est. &c. Usq; ad illā partē: & eiulās dixit: totū istud videtur appositū ab aliquo expositore ad cōtinuandū sententiā capitulū sequētib; quod nō est in hebr̄o nec in libris correctis. Quō sed et. In p̄cedētib; huius libri p̄phetavit hieremias destructionē hierusalē futuram. hic cōsequenter deplorat eam is facta: q̄ vidit suā prophetiā cōpletam. Circa q̄ sciendū quod singulis versib; littere

Incipitur expositio threno-

rum vna cum textu.

Lamentatio prima.

I factum est postq̄ in captiuitate redactus est israel: & hierusalē deserta est: sedit Hieremias propheta flens: & planxit lamentationem hāc in hierusalē: & amaro animo suspirans & eiulans dixit. Aleph.

hebraice p̄ponunt: sc̄o ordinē alphabetsi. Et dicūt aliqui q̄ p̄positę sunt ad significādū sententiā versū quib; p̄ponunt: sic ex interpretationib; litterarū p̄cedūt ad expositionē versū. Sed hoc non videt̄ bñ dictū. Ideo q̄ hebr̄i quorū sunt iste l̄r: & p̄n̄ virtutē earū dnt maḡ cognoscere: nihil tale dicūt

Secūdo q̄ l̄ra p̄ se supra vt l̄ra est nullā habet siḡationē: nec p̄n̄ interpretatōnē. h̄ aliqua l̄ra vt est dicitō aliqd̄ significet sicut apud latinos hec l̄ra. a. prout est p̄positio siḡat sine: si ergo ex istā siḡatiōe aliq̄s vellet p̄cedere ad exponēdū virtutē ipsius. a. prout est l̄ra vel scriptura p. a. incipientē: esset manifesta equocatio. Item isti imaginant̄ q̄ iste l̄r nō sūt de integritate versū: s; q̄si q̄dā tituli eis p̄positi: q̄ nō est v̄rū. q̄ sic sunt de integritate versū in hebr̄o: sicut apud nos in illo hymno. **A** solis ortu. &c. l̄r latine incipiendo ab. a. vsq; ad. g. inclusiue: sūt de integritate versū. **Q** p̄m̄ incipit p. a. **A** solis ortu. &c. sc̄o p. b. **B** eatos auctos sc̄uli. &c. Et sic cōsequēter vsq; ad. g. & eodē modo est hic de l̄ris in hebr̄o. S; translator nō potuit in latino suare ordinē l̄rarū latinarū in p̄ncipijs versū: q̄ p̄ma dicitō in hebr̄o pro qua trāssert: quō incipit p̄ Aleph. & quō incipit p. q. & ideō singulis v̄sib; p̄posuit se paratim l̄ras hebraicas p̄ ordinē: nō ad designādū aliqd̄. nisi q̄ p̄tales l̄ras incipiūt v̄sus in hebr̄o. **L**amētatiōes. n. iste scriptę sūt metricę in hebr̄o: & tpe **H**iere m̄te currebat modus talis metricādū aliquā materiā. s; v̄sus inciperēt ordinate a l̄ris alphabeti. Sciendū ē q̄ hic nō est q̄rēd; passus artis: s; maḡ dolētis & cōquerētis. q̄ lamētās aliqd̄ factū id fr̄q̄ter repetit sub alijs v̄bis. sicut in lamētās filii mortuū. aliq̄n̄ noiat ipsum p̄p̄rio noie. aliq̄n̄ noiat eūcor suū. aliq̄n̄ vitā suā. & si e de alijs. & fr̄q̄ter de vna p̄sona trāsit ad aliā: maḡis p̄m̄ moiu effectiōis: quā p̄m̄ o r d̄n̄ rōnis. **P**reterea sub noie ciuitatū vel locor̄ intelligit̄ p̄pls ibi p̄s habitās. & sic d̄r ciuitas vel loc; desolari: vel flere: p̄ desolatiōe & s̄ḡu p̄pls. **H**is igit̄ p̄missis hęc pars libri **J**eremię: q̄ apud hebr̄os cynoth vocat̄. i. lamētationes. in duas p̄tes diuiditur. q̄ p̄mo ponit̄ **J**eremię lamētatio. sc̄o eiusdem oīo. v. cap. **I** p̄ma diuiditur in quattuor partes secundū quadruplex alphabetum hebraicum: secundū q̄ lamētationes iste metricę scribuntur. & hęc in quattuor capitulis. & hoc modo p̄sens capitulū posset diuidi in. xxi. p̄tes secundū numerū litterarū. sed nō est v̄s q̄ sicut dictū est iste litterę non ponitur. hic ad sensum litteralē designādū. dicit ergo.

Quomodo sed **(Sola)**. i. habitatorib⁹ suis p⁹uicta. (ciuitas plena pplo). scz ante
q⁹ esset destructa. (facta est quasi vidua). i. dignitate regni z sacerdotij orbata (dñs
gentiū). i. que fuit dña gētiū. maxime tēpore dauid z salomonis: q⁹ multas gētes
alienigenas sibi subiecerūt. vt habet. 2. Regū. z 3. Et ad id ēptinet q⁹ subdit. (p⁹ni
ceps p⁹uictarū). scz tēporib⁹ dictis (facta est sub tributo). scz regis babilonis (plo
rans plorauit) p⁹ hāc
reduplicationē intel
ligit fletus abundan
tia. (in nocte) .i. i tpe
tribulationis z angu
stie: q⁹ dicit⁹ nor. (et
lachrymē ei⁹ i maxil
lis ei⁹) p⁹ hoc designa
tur cōtinuatio z diu
turnitas fletus (nō
est q⁹ cōsoleat eā) q⁹ po
puli iudeis cōfедера
ti: vt egyptij z asyrij z
aliq⁹ alij in necessitate eā
reliquerūt: z nō solū reliquerūt: sed etiā chaldeis eorū ad
uersarijs fauerūt: ideo subdit. (Oēs amici eius. rē. Migravit iudas ppter afflictio
nē z multitudinē futurū) sicut em̄ fuit dictū cap. pcedēti illos trāsulerūt chaldēi: q⁹
ppter robur corporis vel industriā artis poterāt eis seruire: alios dimittētes pro cul
tura terrē. (Habitauit inter gē.) ppls in babilonē duct⁹. (nec inuenit requiē) q⁹ la
borib⁹ duris affligebat. (Oēs psecutores eius apprehēderūt eā). i. hierusalē. (inter
angustias) scz famis z mortalitatis q⁹ pualuerūt i ciuitate q⁹ fuit capta. vt dicit⁹ z
supra. R. S. exponit int⁹ angustias. s. viarū vbi captiebant: q⁹ nō poterāt diuertere.

Ute sion. Sic cōuertit se ad lamētandū tēplī destructionē: quod erat in mōte
sion: cū d⁹ vte sion. s. p⁹ quas pplus veniebat ad tēplū de locis exteriorib⁹. Lu
gent hoc dicit metaphoricē: sicut dicebant gaudere in ppli multitudine: vñ in hes
breo habet. Ute sion herbose. q⁹ nullus trāsibat p⁹ eas. (eo q⁹ nō sint q⁹ veniant ad
solēnitatē). i. ad solēnitates: q⁹ ponit singulare p⁹ plurali: sicut frequēter fit in scri
ptura veteris ac noui

testamēti: ter em̄ i an
no debebat ppls cō
parare in tēplo. s. i. pas
chate: pētecoste: z fes
to tabernaculorum.
Erod. 2. 3. s. 3. d⁹structo
tēplo z pplō captiuo:
to nullus veniebat.
(oēs portę ei⁹ destruc
te) q⁹ chaldēis icēse vt dicit⁹ ē sup. (Sacerdotes ei⁹ gemētes) q⁹ aliq⁹ fuerūt occisi:
z ceteri i captiuitatē ducti. (Virgines ei⁹ squalide). i. deformate ex fame z labore. (z ipsa
oppressa amaritudine). i. nō potes ide resurgere: sicut q⁹ opp⁹ssus ē ipotabili pōdera
re. (Facti sūt hostes ei⁹ i capite) q⁹ asī erāt i cauda. (inimici ei⁹ locupletati sūt) d⁹ hōis q⁹
erāt i hier⁹ z i iudca: q⁹ in d⁹ facti ē ex diuina iusticia subdit. (q⁹ dñs locut⁹ ē sup eā. rē.

Lectio. li.

DAleth. Via sion lugēt: eo q⁹ nō sint q⁹ veniant
ad solēnitatē. Oēs portę ei⁹ destructę: sacer
dotes ei⁹ gementes. Virgines eius squalide: & ipsa
oppressa amaritudine. He. Facti sunt hostes eius in
cepste: inimici eius locupletati sunt: quia dñs locut⁹
est sup eam propter multitudinē iniquitatum eius.

(Sacerdotes ei⁹ gemētes) q⁹ aliq⁹ fuerūt occisi:
z ceteri i captiuitatē ducti. (Virgines ei⁹ squalide). i. deformate ex fame z labore. (z ipsa
oppressa amaritudine). i. nō potes ide resurgere: sicut q⁹ opp⁹ssus ē ipotabili pōdera
re. (Facti sūt hostes ei⁹ i capite) q⁹ asī erāt i cauda. (inimici ei⁹ locupletati sūt) d⁹ hōis q⁹
erāt i hier⁹ z i iudca: q⁹ in d⁹ facti ē ex diuina iusticia subdit. (q⁹ dñs locut⁹ ē sup eā. rē.

Paruuli eius q̄ sc̄dm̄ leges belli nō debebāt occidī. (Ducti sunt i captiuitatē:) vt cresctēs futrēt chald̄cis. (An̄ faciē tribulātis) .i. ducēt eos ad tribulationē illi em̄ q̄ ducūt captiuos faciūt eos ire ante se: z nō post. Et egressus est a filia sion: .i. a hierusalem: q̄ v̄z filia sion:

Paruuli eius ducti sunt in captiuitatē: ante faciem tribulantis. Vau. Et egressus est a filia sion ois decor eius. Facti sunt principes eius velut arietes nō inuenientes pasqua: & abierunt a absq̄ fortitudine faciem subsequētis. Hierusalem hierusalem conuer.

eo qd̄ ciuitas p̄tegetur a reip̄or regia domo q̄erat in mōte sion: sicut filia p̄tegitur a mife. (Ois decor ei⁹) .i. regnū z sacerdotiū s̄o seq̄tur. (facti sūt p̄i

cipes ei⁹ velut arietes) .i. isensati (nō inuentēs pasqua) fame afflicti. z abierūt absq̄ fortitudine nō potēt in aliq̄ resistere. (an̄ faciē subsequētis) .i. in captiuitatē ducēt.

Recordata est hierusalem dierū afflictionis sue p̄uaricationis: cōsiderās qd̄ illa afflictio merito sibi veniebat p̄pter pctā sua p̄terita (oim̄ desiderabiliū suorū) in diuinis cōdescensionib⁹ sibi factis ad vorū (q̄ habuerat a dieb⁹ antiq̄s) .i. a tpe Moysi quo de⁹ pauit pplm̄ illū cibo celesti. 40. annis: z multa aliā beneficia contulit ei. (Cū caderet pplus eius in manu hostili) eadē est. n. scientia cōtrariorū: z

LECTIO. lii.

ZAyn. Recordata ē hierusalē dierū afflictionis suae: & p̄uaricatiōis oim̄ desiderabiliū suorū q̄ habuerat a dieb⁹ antiq̄s: cū caderet pplus ei⁹ in manu hostili: & nō esset auxiliator. Viderūt eā hostes: & deriserūt sabbata ei⁹. Heth. Pctm̄ peccauit hierl⁹: p̄pterea instabilis facta est. Oēs q̄ glorificabāt eam spreuerūt illā: q̄a viderūt ignominiam ei⁹. Ipsa aut̄ gemēs: & cōuersa est retrorsum. Teth. Sordes ei⁹ in pedib⁹ eius: nec recordata est finis sui. Deposita est vehemēter: non habēs consolatorē. Vnde domine afflictionē meam: quoniā erect⁹ est inimicus. Ioth.

ideo vnū oppositorū aliud ad memoriam reducit: z etiā magis apparere facit: q̄ ops posita iuxta se posita magis elucescit. (Et derūt eā hostes:) ca p̄tā z exulatā. (Et deriserūt sabbata ei⁹) .i. cultū dei israel: repucātes qd̄ saluare nō poterat pplm̄ illū: s̄ hocremouet p̄pheta dicens. (Pctm̄ peccauit hierusalē) .i. pctis pctā accumulauit.

Propterea instabilis facta est: nō potes resistere aduersarijs p̄pter dei sui offensam: nō propter eius im̄potentiā. (om̄es qui glorificabāt eam (tpe sue p̄speritatis) (spreuerūt illā) tpe aduersitatis. (q̄ viderunt ignominiam eius) .i. destructionē z captiuitatē. (ipsa aut̄ gemens) sub onere ipotabili. (z cōuersa est retrorsum) .i. in cōfusione a statu honorabili. (sordes ei⁹ in pedib⁹ eius:) in hebreo habet: in oris eius loquit̄ v̄ ea sicut de muliere patiēte mēstrua: cui⁹ inuidicia descendit ad inferiora: ita q̄ foedant̄ orayest mēt̄ iterioris pedes tāgentis: z hoc designat̄ inuidicia idolatrie abūdās i hierusalē: p̄pter q̄ fuit destructa. (Nec recordata est finis sui) .i. excecata vitijs nō cogitabat punitionē sup se finaliter venturā: ideo subdit. (Deposita est vehemēter) .i. ab om̄i honore z cōsolatiōe: ideo in p̄sona ei⁹ orat̄ p̄pheta dicens. (Vnde dñe. z

Propterea instabilis facta est: nō potes resistere aduersarijs p̄pter dei sui offensam: nō propter eius im̄potentiā. (om̄es qui glorificabāt eam (tpe sue p̄speritatis) (spreuerūt illā) tpe aduersitatis. (q̄ viderunt ignominiam eius) .i. destructionē z captiuitatē. (ipsa aut̄ gemens) sub onere ipotabili. (z cōuersa est retrorsum) .i. in cōfusione a statu honorabili. (sordes ei⁹ in pedib⁹ eius:) in hebreo habet: in oris eius loquit̄ v̄ ea sicut de muliere patiēte mēstrua: cui⁹ inuidicia descendit ad inferiora: ita q̄ foedant̄ orayest mēt̄ iterioris pedes tāgentis: z hoc designat̄ inuidicia idolatrie abūdās i hierusalē: p̄pter q̄ fuit destructa. (Nec recordata est finis sui) .i. excecata vitijs nō cogitabat punitionē sup se finaliter venturā: ideo subdit. (Deposita est vehemēter) .i. ab om̄i honore z cōsolatiōe: ideo in p̄sona ei⁹ orat̄ p̄pheta dicens. (Vnde dñe. z

Manū suam misit hostis. i. populus amonitarū & moabitarū: vt dicit rabi Salomon. (ad oīa desiderabilia eius). i. ad libros legis de quib⁹ dicit psalmo. 18. Desiderabilia sup aurū & lapidem preciosū multū: dicit em. 18. S. quod chaldeis currentib⁹ ad aurū & argentū in destructionē hierusalē: isti magis voluerūt currere ad cōburendū libros legis: eo qđ scribit Deutero. 23. Amonites & moabites nō intrabunt in ecclesiā dñi ieternū: ideo subdit. (qz vidit gentes). i. amonitas & moabitas. (Ingressas fact.) vbi lex seruabatur: & potissime. Deuteronomium in latere arce. Deutero. 31.

Quomodo. Sic cōsequēter describitur Hieremīc lamētatio sub secūdo alphabeto: & pmo lamentat destructionē ciuitatis & tēpli: dicens admiratiue. (Quo obrerit caligine) scz admirationis maxime. (In furore suo). i. in effectu suę iusticie: (filiam sion. i. hierusalē. vt expositum est in caplo pcedenti. (Proiecit de coelo in terrā). i. de statu summe honorabili: ad summe miserabilē. (Inclytam israel) id est hierusalē q̄ erat metropol & nobilissima

Lectio. liiij.

Leaph. Quomodo obtexit caligine in furore suo dominus filiam sion piecit de coelo in terram inclytā israel: & non est recordatus scabelli pedum suorū in die furoris sui. Beth. Præcipitauit dñs nec pepercit oīa speciosa iacob destruxit in furore suo munitiones virginis iuda: & deiecit in terrā: polluit regnum & principes eius. Gymal. Confregit in ira furoris sui omne cornu israel: auertit retrorsum dexteram suam a facie inimici: & succendit in iacob quasi ignem flāmę deuorantis in gyro. Hierusalem hierusalem.

(Et nō est recorda. pedū suorū in die furoris sui) id est tēpli quod incederūt chaldei: & dicit scabellum pedū dei: qz intra ipsū sum. erat arca testamenti & ppitiatorū: qđ erat qđ sedes dei: & arca quasi scabellū illius sedis: sicut dicitur fuit plenius. Exodi. 25. (Præcipitauit dñs) secundum viā iusticie suę. (Nec pepercit ex sua misericordia: eo quod habet semper iusticiam amaram. (Omnia speciosa iacob) id est regnū & sacerdotium: ciuitatem & templū: & per consequēs alias ciuitates & fortalicia. (Polluit regnum) id est ostendit pollutum in multiplicib⁹ peccatis ex rigore suę punitionis. (Confregit in ira furoris) id est in effectu suę iusticie. (Omne cornu israel) id est omnem statum dignitatis & fortitudinem defensionis. (Auertit retrorsum dexteram suam a facie inimici) quod potest dupliciter intelligi: vno modo referendo ad deum: eo qđ non defendit populū israel a suis inimicis Et sic auertit dexteram suę virtutis ab eis. Alio modo referendo ad populū a quo deus subtraxit virtutem & industriam se defendendū: & sic auertit dexteram iudeorum a facie chaldeorum (Et succendit in iacob) scz per chaldeos hierusalem & terram in circuitu incendendo.

Tendit acū suū. i. varios modos inuadēdi ciuitatē per exercitū chaldęos
rum: vel ad litterā: arcum: qz in chaldęorum exercitu erant multi sagittarij.
(Quasi inimicus) sicut. n. cōserendo beneficia ostendit se amicu: ita inferendo pe-
nas iudicat a simplicibus inimicus: quāuis hoc faciat ex charitate ad purgatio-
nē malorū z exercitum bonorū in uirtute patientię. (Occidit omne quod pulchrum

Lectio. v.

Daleth. Tendit arcū suū quasi inimicus: fir-
mauit dexteram suam quasi hostis: & occidit
omne quod pulchrum erat visu in tabernaculo si-
lię sion: effudit quasi ignem indignationē suā. He.
Factus est dñs ueluti inimicus: præcipitauit israel.
Præcipitauit omni moenia ei9: dissipauit munitiões
ei9: & repleuit in filia iuda humiliatū & humilitatā.
Vau. Et dissipauit quasi hortū tētorū suū; demo-
litus est tabernaculū suū. Obluioni tradidit dñs in
sion festiuitatē & sabbatū: & in opprobrium & indi-
gnationē furoris sui regē & sacerdotē. Hielm hiel'z.

erat visu in tabernas-
culo filię sion). i. in tē-
plo dñi quod erat in
mōte sion: qz sacero-
tes occisi fuerunt: ibi,
ut habet infra in eo-
dē capite: z oia pccio-
sa inde asportata: cę-
tera patent ex dictis
vsq; ibi. (Et repleuit
in filia iu). i. in gente
iudæica. (Humiliatū
z humiliatam) qz oēs
utriusq; sexus humi-
liauit: in seruitutem z
captiuitatē redigen-
do. (Et dissipauit qñ

hortum) cuius clausurę dissipant collectis fructibus. (Tentorium suū) id est tem-
plū Salomonis: qd erat dispositū intra per sanctum z sanctum sanctorū: sicut ta-
bernaculum qd fecerat Moyses in deserto. (Obluioni tradidit dñs). i. tradit fe-
cit (in sion fest.) Et sabb. quia destructo templo z populo captiuato talia cessau-
erunt quasi per annos septuaginta.

Repulit dñs altare suū. pmittendo illud destrui p chaldęos. (Maledixit san-
ctificationi suę). i. in tēplo in quo sanctificabātur homines p sacrificia z obla-
tiones: cui maledixit. i. malefecit: dicere. n. dei est facere. ps. 148. Dixit z facta sunt
lz autē deus nō sit actor: mali culpe: est tamē actor: mali pncę: z sic male dixit tēplo:
in quantū p chaldęos ipsum cōbussit secūdu ordinem suę iusticię. (Tradidit ma-

Lectio. vi.

ZAyn. Repulit dñs altare suū: maledixit sc̄ifica-
tioni suę. Tradidit in manū inimici muros tur-
riū eius. Vocē dederūt in domo dei sicut in die solē-
ni. Heth. Cogitauit dñs dissipare murū filię sio tētē-
dit funiculū suū & nō auertit manū suā a p̄ditiōne.

inimici muros turriū
eius). ppe. n. templū
erant turrez notabi-
liores ad occi defen-
sionē. (Golem dede-
runt in domo dei) scz
aduersarij exultādo
de captione z spollas-
tione loci. (Sicut in

die solemnī) id est sicut in solēnitatibus solebant cantare leuitę laudes dei. (Co-
gitauit dominus zc.). quia ab eterno preuidit omnia in tempore faciendā. (Tēn-
dit funiculum suū) ad destruendum secundum lineam suę iusticię: isto modo
dicitur. z. Reg. 8. Mensus est dauid duos funiculos unū ad occidendū. zc.

Luxitq; antemurale: antemurale est pars murus ante murum principalem in clausuris ciuitatis: et uterq; fuit dissipatus in hierusalē. (*Defixę sunt*). Hic specialiter lamentatur hieremias destructionē psonarū et afflictionē. tū cōtinuando se ad p̄cedētia: p̄mittit de ciuitatis destructione dicens. (*Defixę sūt in terra porte ei⁹*) id est amote de locis suis et in terrā p̄iectę. (*Perdidit. ꝛꝛ. regē eius*). i. sedechiam q̄ fuit ductus in babylo nē et plures de principib⁹ suis. (*Non est lex*) id est docto: legis q̄ fuerūt occisi: ita exponit. ra. sa. p̄tētiam exponi de lege ad litterā q̄ fuit tunc pbusta: vt dictū est supra cap. p̄cedētī: tamen postea fuit p̄ edrā rep̄rata. (*Et p̄phete ei⁹*)

id est p̄phete hierusalē q̄ nō erant veri sed falsi p̄phete: ideo subditur. (*Non inueniunt visionē a dño sed magis a sua fictione vel demonū illusionē. (Sederunt in terra cōtuerunt senes filie sion*). i. hierusalē quasi dicat illi q̄ prius erāt ibi in honore et loquebātur in auctoritate: sunt in honorati et muti p̄ cōfusione. (*Consperserūt cinere capita sua*). i. in signū tristitię. Aliq̄ libri habent hic additū: *virgines hierusalē: s; nō est in hebreo: et ideo hec littera refertur ad senes: accincti sunt cilicijs in signum penitentię. (Abiecerunt in terra capita sua virgines iuda*) p̄nūtia angustia.

Quomodo. Hic describitur lamētio sub. 4. alphabeto: et dicitur hic. *Ra. Sa. q̄ hieremias scripsit istud. 4. capitulū lamētando mortē regis Josie. scdm q̄ dicitur 2. paral. 35. Uniuersus iuda et hierusalē luxerunt eū. Hieremias maxime cui⁹ oēs cātores et cantatrices vsq; in presentē diē lamētationes sup Josiam replicant. Et quasi lex. ꝛꝛ. Ergo cū in trib⁹ capitulis p̄cedētib⁹ nō fiat mentio de lamētatione Josie: oportet dicere vt videt q̄ hieremis ab hęcū lamentatur vel q̄ lamētatiōes de*

Josia apud nos nō habentur. Sequēdo q̄ sensum istum q̄ videtur satis rōnabilis p̄sens capitulū in duas p̄tes diuiditur: q̄ p̄mo ponitur hincōi lamentatio: scdm cōtra aduersarios inuectio: Ibi gaudere et letare: circa p̄mū sciendū q̄ sicut dicit. *Ra. Sa. Hieremias lamētādo Josiam inmiscuit ppli miseriam: q̄ Josias erat caput ppli: et ideo de vno trāsit ad aliud p̄pter cōnexionē capitis ad mēbra et cōuerso: et scdm hoc diuiditur in tres p̄tes: q̄ p̄mo hieremias lamentatur regni mutationē. scdm ppli destructionē: ibi Sed et lamie tertio Josie occisionem: ibi. sp̄s Circa p̄mū sciendū q̄ sicut Josias fuit sanctissimus: vt patet. 4. Reg. 22. paral. Sic filij eius succedentes ei fuerunt pessimi. i. Joachac. Joachin. Et sedechias: vt p̄t. 4. Reg. 23. et 24. Et ideo per mortem Josie fuit mutatus regni status a bono in malum: et hoc est q̄ dicit hieremias admiratiue. (*Quō obscuratū est aurum*) per q̄ intelligitur status optimus regni sub Josia p̄pter auri claritatem et p̄ciositatem.*

A Leph. Quomodo obscuratum est aurum.

Lectio. vii.

Mutatus est color optimus: qz tēpore Josie viguit diuinus cultus: et sub filijs suis idolatria. In hebreo habetur. Mutata est massa bona. per quā intelligitur Josias: ex quo tanq̄ ex massa optima p̄cesserunt filij pessimi: qd̄ est magnē admirationis materia. ideo seq̄tur. (Dispersi sunt lapides sanctuarij) id est iosie filij qui dicuntur lapides p̄pter obdurationē in malo. Dicitur t̄m lapides sanctuarij: eo q̄ p̄cesserūt

Mutatus est color optimus: dispersi sūt lapides sanctuarii in capite omnium platearū. Beth. Filij sion in clyti & amicti auro primo: quomodo reputati sunt in vasa testea: opus manuum figuli. Gymal. Sed & lamine nudauerunt māmam: lactauerūt catulos suos. Filia populi mei crudelis: quasi structio in deserto. Da leth. Adhesit lingua lactētis ad palatū eius in siti: paruuli petierūt panē: & non erat q̄ frangeret eis.

Sedechias vero exoculatus fuit ductus in babilonē: tibi mortuus. (Filij sion.) Hoc dicitur de filijs iosie q̄ fuerūt nutriti in monte sion vbi erat domus regia. (in clyti) Quātū ad genitum: vel qz secundū preceptū patris nutriebatur in montibus: quāuis ex sua malicia fuerint pueri. (amicti auro primo) qz ad litterā filij regū aurifrigiatis vestibus vtebatur. (Quō reputati sunt inter vasa testea) .i. viliter abiecti. vt patet p̄ predicta sicut fragmenta vasorum testeorū proiciuntur in locū imundū. (Sed et lamie.) Hic p̄n̄ hieremias lamētat populi miseriam. Et sc̄do subiūgit miserie cām: ibi: p̄pter peccatā. Pr̄ia iudas: qz p̄rio lamētat miseriam famis. Sc̄do destructiois vrbis: ibi. p̄pleuit. Circa p̄mū sciendū q̄ bestie q̄ntūqz crudeles nālūt diligit foetū suos. Et aliq̄n̄ exponunt se morti ad defēdēdū eos: in obsidione iherusalēp̄ chaldeos tāta fuit fames q̄ viri et vxores abscondēbat cibū et celabāt ad inuicē. Sicut fuit p̄dictū p̄ moysē Deutero. 28. Homo oblicatus in te inuidebit fratri suo. Et vxori q̄ cubat in sinu suo n̄ det eis de carnibus filiorum suorum. etc. Et eodem modo dimittebāt filios et filias morti fame: celātes cibū ad mortē p̄p̄riā differendū. Et ideo plāgit Ieremias crudelitātē populi sui maiorē quā bestiarū dicēs. (Sed et lamie) bestie sunt h̄ites facie mulieri simili. (Nudauerūt māmā) paratę nutrire foetū suos. Filia populi mei crudelis. .i. crudelior ipsi. (Quasi structio in deserto.) Que ponit oua et abscondit in arena et sic dimittit. Nec est sollicita defectu ouoz: nec de educatione pulloz. et sic erāt m̄res in obsidione iherusalē respectu filioz. ideo subdit. (Adhesit lingua lactētis) .i. lac suggestis sicut dicitur est supra. 2. cap. (Ad palatū eius in siti) .i. ex nimia siti q̄ defecit linguā. (Paruuli petierūt panē) a patribus et matribus. (Et nō erat q̄ frangeret eis) ex causa p̄dicta.

LECTIO. viii.

HE. q̄ vescebāt voluptuose iterierūt in visis: q̄ n̄ n̄riebāt in croceis amplexati sūt stercoꝝ. Vau.

croceis) .i. vestibus suauibus et pulchris. vñ in heb. h̄etur in scarleto. (Amplexati sūt stercoꝝ) in heb. h̄etur: fimos. sicut paupes in hyeme q̄ vltimēta nō h̄nt inuoluunt in fimo.

de p̄sancissimo: et hęc est metaphorica locutio. sicut frequenter fit in p̄fectis. Et isti tres filij iosie sic fuerūt dispersi: qz ioachā vincus ductus fuit in Egyptum. Et ibi fuit mortuus. Joachim interfectus pietus fuit extra portas iherusalem: vt dictū est supra. 22.

Qui vescebāt voluptuose. scz an̄ obsidiū. (Interierūt in visis) fame dū q̄rerēt panē (q̄ nutriebatur in

Et maior effecta est iniquitas. *zc.* Quod idolatria quae uigebat in iudaea: cum sit directe contra deum: grauius peccatum est quam sodomia. Ita. scilicet exponit hoc de grauitate punitionis: ut sit sensus. Et maior effecta est iniquitas. *zc.* i. grauius punita quam iniquitas sodomiorum: et subditur adhuc duplex ratio. Prima cum dicitur. (Que sub. est in mo.) i. non habes legem cruciatum: sicut iudaei in hierusalē obsessi. Secunda cum dicit. (Et non coeperunt in ea manus) i.

aduersariorum. Sodomiani. non fuit subuersa per angelum. et sic bona ciuitatis non rapuerunt sibi aduersarij: sed bona hierusalē rapuerunt sibi chaldei totaliter: et haec fuit uina pena iudeorum. scilicet quod aduersarij sui gauderent de bonis eorum. (Candidiores nazarei) i. sacerdotes et leuitę diuino cultui deputati qui erant induti lineis uestimentis: et al-

bis (Hue.) Emphatica est locutio ad exprimendum intentionem albedinis: et ad idem facit quod subdit. (Nitidiores lacte rubicundiores eboze antiq̄ hebrei dicunt rubicundiores suro. (Sapphyro pulchriores.) In hoc denotatur pulchritudo ornamentorum maxime sacerdotum. (Denigrata est sup carbones facies eorum) pro fame et miseria. Et sicut est hic emphatica locutio ad expressionem nigredinis. (Et non sunt cogniti in plateis) i. distincti ab alijs cōtribus personis. (Adhaesit cutis eorum. *zc.*) propter defectum nutrimenti. (Melius fuit occisus gladio) id est minus male propter breuiorem cruciatum. (In iudith. 7. dicitur: sit finis nosser breuis in ore gladij. qui longior efficitur in ariditate sitis. (Manus mulierum misericordium) i. que ratione sexus solent esse misericordes. (Coxerunt filios suos. *zc.*) pro nimia anxietate famis.

Compleuit. *zc.* Hic consequenter hieremias lamentatur miseriam populi ex destructione ciuitatis: cum dicitur. (Compleuit dominus furorē suum) i. vindictę sue effectum. (Et succendit ignem in sion) ubi erat templum et regis domicilium. (Et deuorauit fundamenta eius) i.

ipsius sion quae non solum edificia que erant in monte sion fuerunt probusta: sed et omnia alia que erant in pede montis: et circa montem. ut habet sup. 2. 52. (Non crediderunt reges terre. *zc.*) quod salomō potētissimus hierusalem murauit et tam fortiter muniuit quod impugnabilis uidebat.

Et maior effecta est iniquitas filie populi mei peccato sodomiorum: quae subuersa est in momento & non ceperunt in te manus. Zayn. Candidiores nazarei eius nitidiores lacte: rubicundiores eboze antiquo: sapphyro pulchriores. Heth. Denigrata est super carbones facies eorum: & non sunt cogniti in plateis. Adhaesit cutis eorum ossibus: aruit & facta est quasi lignum. Tcht. Melius fuit occisus gladio: quam interfectis fame: quoniam isti extabuerunt consumpti a sterilitate terrae. Ioth. Manus mulierum misericordium coxerunt filios suos: facti sunt cibi earum in contritione filiae populi mei. Hierusalem hierusalem.

Lectio. ix.

QAph. Compleuit dominus furorē suū: effudit irā in indignationis suae: & succedit ignē in sion: & deuorauit fundamenta eius. Lameth. Non crediderunt reges terrae & uniuersi habitatores orbis quoniam ingrederetur hostis & inimicus per portas hierusalē. Mē.

Propter peccatā. Hic p̄r tangit p̄dictę misericordie causa. z est duplex. Scda ponit. ibi. cū adhuc. Una est occisio inocentū i hierusalē: z marie tēpore manasse. vt habet. 4. Reg. 24. Et hoc fiebat ad istinctū z exhortationē falsoꝝ pphetarū z sacerdotū. vñ z morte ipsius hieremie q̄rebāt. vt habet supra. 26. Ideo dicit hic: (ppter peccatā pphetarū. zc.) z p̄t̄ l̄ra. (Errauerūt. zc.) L̄ra ista est obscura z inuoluta. z multipliciter

Propter peccatā prophetarū eius: & iniquitates sacerdotū eius q̄ effuderūt in medio eius sanguinē iustorū. Nū. Errauerunt ceci in plateis: polluti sunt sanguine. cūq; nō possent: tenuerunt lacinias suas. Samach. Recedite polluti clamauerunt eis recedite: abite nolite tāgere. Iurgati quippe sunt: & cōmoti: dixerūt inter gētes: nō addet vltra vt habitet in eis. Phe. Facies dñi diuisit eos: nō addet vt respiciat eos. Facies sacerdotū nō erubuerūt: neq; senum miserti sūt. Ain. Cū adhuc subsisterem⁹ defecerūt oculi nr̄i ad auxiliū nr̄m vanū: cū respicerem⁹ atrēti ad gētē q̄ saluare nos nō poterat. Hierusalē hierl̄m cōuer.

ponit. Accipiat̄ tñ illū modū q̄ mihi videt̄ magis l̄rę cōsonare. s. vt cōtinuet̄ litterę in mediate p̄cedenti: q̄ loquit̄ de punitione iniqua inocentium: q̄ r̄ū aliqui occidebāt: q̄ dā excecaban̄. z quātum ad istos dicitur. (errauerūt ceci) idest iusti nequiter excecati. polluti sunt sanguine. (s. alioꝝ iustoz occisoz. q̄ nō videntes ponebāt pedes suos

ita in sanguine sicut in alijs locis. (cūq; nō possent. s. crete icēdere. aliq̄ libz hñt hic additū: Intrare s̄z nō ēi hebreo neci libz correcti.) Tenuerūt lacinias suas ap̄phēdere tētauerūt oras vestimētoz vidētū. vt sic exirēt de locis sanguine repletis. Et ip̄sī vidētes q̄ maxime prophete falsi z sacerdotes nō permittebāt dicētes. (Recedite polluti) q̄ quāuis secundū veritatē essent iusti. tñ amalis reputaban̄ iniqui. (nos lite tāgere.) s. nos ne malicia vestra inquinemur. z p̄ hūc modū de talibus dicitur. Esa. lxv. qui dicūt recede a me: nō appropinques mihi q̄ immūd⁹ es (iurgati q̄pe sunt.) Hō. n. sufficiebat falsis pphetis z sacerdotib⁹ iustos affligere factis: s̄z et affligebāt x̄bis iniuriosis. Et q̄ tale facinus erat execrabile etiā apud gētes ad quozū noticiā deuenit hoc execrabile factū. Ideo subdit. (Dixerūt inter gētes (dictū crimen detestātes.) nō ad. vltra. (s. deus iud̄ozū.) vt habitet in eis (ppter maliciā ipsoꝝ. Ideo subdit.) facies dñi (in heb. h̄r. Fra dñi: est tñ eadē sententia.) diuisit eos (idest in diuersis terris dispersit.) nō add. vt res. eos (reducēdo eos ad terrā suā.) fact es sacerdotū. s. bonozū de quozū nūero erat hieremias cui⁹ x̄ba increpatiuā nō receperūt: s̄z multa opprobria z vituperia ei intulerūt: vt p̄t̄ p̄ supra dicta i plurib⁹ locis: z idē faciebāt de alijs iustis. P̄dōt̄ ēt hec l̄ra aliē exponi referēdo eā ad chaldeos: q̄ ppter maliciā iud̄ozū ab eis cognitā vt p̄dictū ē: sic p̄p̄serūt totū ppl̄m q̄ nō de ferebāt alicui rōne ordinis aut etatis. (Lū adhuc.) Hic ponit scda. cā p̄dictę misericordie iud̄ozū: q̄ fuit vana cōfidētia i auxilio egyptioꝝ: vt sic quēter dictū est supra. Et hoc ē q̄ dicit (cū adhuc sustinerem⁹.) i. añ. q̄ ciuitas cētapta. (Defecerūt oculi nr̄i.) expectando cū magna desiderio. (Ad auxiliū nr̄m vanū.) i. ad exercitū egyptioꝝ. (cū respicerem⁹ atrēti) ad vidēdū si venrēt ad leuādū obsidionē (chaldeoz.) Ad gētē q̄ saluare nos nō poterat quasi sicut dictū ē supra. 36. Lū exercit⁹ egypti cēnt in. via veniēdi in auxiliū iud̄ozū: redijt in egyptū timore chaldeozū sibi occurrētū.

Parce mihi domine. r̄. Job. vii. Ostendit sanctus Job que sit r̄ unde ex pectā
tio vera scilicet q̄ a deo tollatur de presenti miseria: vt fruatur quiete in alia
vita. Primo petit dictam quietationem. Secundo impedimenti remotionem ibi.
peccauit. Prima in duas quia primo proponit propositū. secundo probat suppositū
tū. ibi. quid est homo. Circa primum dicit. (Parce mihi domine) scilicet subtra-
hēdo me de presenti

miseria (nihil enim
sunt dies mei). i. pau-
ci dies remanent mis-
hi pre senectute: r̄ iō
quasi p̄nihil debēt
cōputari. secunduz q̄
dicit. ij. phisicozuz. qd̄
modicū est: quasi ni-
hil cōputatur. quasi
dicat iob. tēpus est vt
corpus meū tradat se
pulture r̄ anima mea
sit in quiete cum sc̄is
patribus in sinu abra-
he. (Quid est homo)

Incipitur expositio lectionum

pro defunctis vna cum textu.

IOB.

Lectio prima.

Darce mihi dñe: nihil enī sunt dies mei.
Quis ē homo q̄a magnificas eū: aut qd̄
apponis erga eū cor tuū? Visitas eū dilu-
culo: & subito p̄bas illum. Vsq̄quo nō
parcis mihi: nec dimittis me: vt glutiam saluā me-
am? Peccauī. Quid faciam tibi: o custos hominum?

Hic p̄bat suppositū. s. q̄ homo ad beatitudinē super naturalē ordinatur: que in
presenti vita nō habetur. r̄ hoc probat ex dignitate hominis super alias creaturas
corporales. r̄ spirituali p̄uidētia dei circa hominē: que sufficēter ostendūt ipsuz or-
dinari ad aliū finē. Et hoc est qd̄. (quid est homo). q. d. nō est sicut animalia bruta:
sed aliquid maius. Ideo subditur (q̄ magnificas eum.) dādo ei rationē r̄ in telle-
ctū: quib⁹ p̄est creaturis inferiorib⁹: r̄ est capax sui cōditoris per cognitionē r̄ amo-
rem. (Aut quid apponis erga eū cor tuū.) per specialē curā r̄ diligentiam: r̄ secundū
talem modū loquendi dicit apostolus. j. cor̄n. ix. Nunquid est cura deo de bobus?
(visitas eum diluculo) dādo ei a p̄ncipio natiuitatis angelū custodē. (Et subito
probas illū) flagellis r̄ tribulationib⁹ ne in superbiā eleuetur: sed per patientiam
quasi aurū in fornace probetur: r̄ ista ostēdunt hominem ordinari ad finem habē-
dum in alia vita: ideo subdit. (Vsq̄quo non parcis mihi) auferēdo me de miseria
presenti (nec dimittis me: vt glutiam saluā meam: (salua enim deglutitur quādo
aliquid dulce in ore sentitur: per hoc ergo qd̄ petit saluā suam deglutire: petit que-
tē r̄ dulcedinem vitę futurę: loquens metaphoricē sicut cōmuniter fit in hoc libro.
Licet enim sancti post mortem nō statim ad gloriam ante xp̄i pas-
sionem: tamen recipiebātur ad magnam requiem r̄ consolationē in limbo sancto-
rum patrum. Et erant certi de futura v̄sione r̄ fruitione dei. Peccauī. hic cōsequē-
ter Job petit remotionem impedimētū: illud autē quod maxime impedit a predi-
ctis: est peccatum a quo nullus quantūcumq̄ sanctus in presenti vita debet se re-
putare omnino immunē propter peccati occultationē: vnde dicit apostolus. j. cor̄n.
iij. Nihil enim mihi conscius sum: sed non in hoc iustificatus sum: propter quod
sanctus Job dicit (peccauī: quid faciam tibi o custos hominū?) quasi diceret: non
possum tibi aliquid facere ex me propter quod liberer a peccato: nisi ex tua gratia

Quare posuisti me contra. ii.) Dimittēdo me in pctō (z factus sum mihi metipf
gravis) qz peccatū est quoddā pondus aggrauās animā. (Cur nō tollis pctm. zc.
Qui solus hoc potes: z dicis peccatū qđ cōmittitur in deū. Iniquitas autē quod cō
mittitur in proximū. per hęc autē dicta nō insinuatur aliud nisi desiderium ipsius.
Job. vt per deū a peccato liberetur si aliqđ habuerit: vt sic a vita futura non retar
detur. vnde subditur.

Quare me posuisti cōtrariū tibi: & factus sum mihi
metipf grauis: Cur nō tollis peccatū meum: & qua
re nō aufers iniquitatē meam: Ecce nunc in puluere
dormiam: & si mane me quesieris nō subsistam.

(Eccenūc in puluere
dormiam) scz per se
pulturaz quasi dicat
eminet tēpus mortis
meę: z ideo nisi me ci
to liberaueris a pecca

to: de cetero liberari nō potero: qz talis liberatio post mortem nō habet locū. (Et si
mane me quesieris nō subsistam.) i. non habebō certum tempus viuendī vsqz ad
crastinum diem: z ideo festina me a peccato liberare.

U Edet animā meam vite meę. zc. Job. cap. x. Postquā iob declarauit cap. ix.
Se innocētē punītū fuisse. Sic cōsequēter inquit causam punitionis suę:
quā maxime solet afflicti querere ex suppositione suę innocētē. Et est duplex cau
sa quā remouet a deo. secūda tibi. Nūquid oculi. Prima causa punitiōis innocētis
est malicia in puniente: qñ calūniatur p suam maliciam: vel opprimit p violentiā:

Lectio. ii.

U Edet animā meam vite mee: dimittā aduer
sum me eloquū meū. Loquar in amaritudi
ne aię meę: dicam deo. Noli me cōdēnare. Indica
mihi: cur me ita iudices: Nunquid bonū tibi videt:
si calūnietis & opprimas me: opus manū tuarum:
& cōsiliū impiorū adiues: Nunquid oculi carnei

z hoc nullo modo po
test eē in deo. Sic igr
istā sentētiā deducit
Job p̄mo lamē
tādo afflictionē suā
dicēs. (Edet animā
meā vite meę) quia
licet viuere secūdū
se sit: letabile: subie
ctū tamē multis an
gustijs efficit tedio

sum sicut erat in Job. (Dimittā aduersum me eloquū meū) tunc eū videtur hos
mo loqui cōtra se qñ loquitur de abbreviatione vite suę. (Dicam deo noli me cō.) ex
hoc ptz qđ Job nō loq̄batur ex desperatiōe: s; magis ex suppositione aduersarioz
suoz futurā vitā negantiū: ad qđ seq̄tur breuitatio vite Job optanda vt sic termin
naretur sua pena. (Indica mihi: cur me ita iudices) ostēdēdo mihi causam quas
re sic grauit me punis innocētē. (Nūquid bonū tibi videtur si calūnietis.) (per
astutiā (oprimas me) p violentiā (opus manū tuarum) id est cū sim creatura. (Et
cōsiliū impiorū adiues:) quozū studium vertitur ad depressionē innocētū. Ista
posuit Job interrogatiue: quasi dicat. Ista nullo modo possunt in deo esse: z sic ex
cluditur a deo p̄ma causa punitionis suę q est malicia punientis. Nūquid oculi.
Dicere mouetur secūda causa que est ignorātia veritatis: sicut iudex aliquando pu
nit innocētē etiam secūdo ordinem iusticie: vt pote quādo suspectus est de crimi
ne licet falso: z sic per tormenta seu questiones punit innocētē: vt per hęc extorq̄at
veritatē. Ista enī causa puniendi innocētē non potest esse in deo: cui nihil po

test eē occultū: sic igr̃ pcedit Job p̃io q̃si inq̃rēdo yr̃ū p̃pter talē ignorātiā punitā
a deo. ⁊ sc̃do ostēdit q̃ nō: ibi. Manus tuę fecerūt me. lectione sequētī. Circa p̃mū
dicit loquēs deo. (Nūqd̃ oculi carnei tibi sunt?) ita q̃ accipias cognitiōnē intellis
gibile a sensib⁹ inter q̃s in hoc p̃ncipalior est visus: q̃ plures d̃ctas nobis demon
strat. Er̃ habet. j. meta. (Nūquid sicut dies hois dies tui. ⁊c.) Ita q̃ p̃ processum
tp̃is augeatur i te co
gnitio veritatis: sicut
accipitur cognitio in
hominib⁹. ⁊ per tales
modū cognoscēdi ali
qua x̃itas te lateat:
vt queres iniquitatē

meā ⁊ peccatū meū scruteris.) per tormenta mihi inflicta sicut iudices humani in
quirūt de ignotis. (Et scias q̃ nihil impiū fecerim) per talem disquisitionē sicut
iudices terrent per hoc cognoscūt questio nati innocētā. (Cū sit nemo q̃ de manu
tua possit eruere.) illū quē tu volueris p̃dicto modo questionare.

Manus tuę fecerūt me. ⁊c. Hic cōsequēter ostēdit talia nō habere locū in deo: cū
cognoscat hoiem p̃fectissime int⁹ ⁊ exterius: ⁊ hoc est q̃ dicit. (manus tuę). i.
potētia opatiua tua (fecerūt me) q̃stū ad aiaz q̃ sit a deo p̃ creationē. (Et plasmaues
rūt me totū in circuitu) q̃stū ad corpus: quo aia circūdat sicut vestimēto quodāmo
do. (Et sic repēte p̃cipitas me) p̃ flagella. q. d. mirabile est q̃ cū tanta diligētia fece
ris me: ⁊ statim p̃ fla
gella velis me destru
ere. hoc interponitur
cōtra errorē amicorū
Job. qui post mores
negabāt animā rema
nere: quasi ad dictuz
eorū q̃q̃ p̃ma facti
cōueniēs videt. (Me
mento q̃so q̃ sicut lu
tū feceris me) hoc d̃r

LECTIO. iiii.

Manus tuę fecerūt ⁊ plasmauerūt me totū in
circuitu: ⁊ sic repēte p̃cipitas me. Memento
queso q̃ sicut lutū feceris me: ⁊ in puluerem redu
ces me. Nonne sicut lac multisti me: ⁊ sicut caseum
me coagulasti: Pelle ⁊ carnis vestisti me: ossibus
⁊ neruis compegisti me. Vitam ⁊ misericordiā tri
buisti mihi: ⁊ visitatio tua custodiuit spiritū meū.

ad alludēdū ei q̃ dicit. Sen. hoiem formatū de limo terrę. Sen. p̃io ⁊ redigēdo in
puluerē. Sen. 3. (Nōne sicut lac multisti me) incipit describere formationē hois a p̃n
cipio seminis q̃ est de superfluo alimento dealbato ad modū lactis. (⁊ sicut caseū
me coagulasti) informatiōe. n. pueri semē viri i q̃ est vis actiua se h̃z ad materiā mis
nistratā a matre in formatiōe corpis pueri sicut coagulū ad lac in formatione casei
(pelle ⁊ carnis vestisti me) q̃z mēbra vitalia vt cor ⁊ epar ⁊c. operiunt carnis ⁊ pel
le q̃si q̃busdā vestimētis. (Ossib⁹ ⁊ neruis spegisti me) ad robur corpis descripta q̃
corpis organizatiōe p̃cedit ad aiatiōnē dicēs. (Vitā ⁊ miām tribuisti mihi) de⁹ ei
infundēdo aiam dat vitā: ⁊ etiā vtutes in quodā seminario: inter q̃s in ip̃o Job res
lucebat miseratio. sc̃dm q̃ ip̃e dicit infra. 31. Ab infantia mea creuit meū miserā
tio. (Et visitatio tua custodiuit sp̃m meū) p̃ vitę p̃tinuationē exhibēdo tua b̃nficia:
tūc em̃ d̃r de⁹ hoiem visitare q̃n dat b̃nficia sp̃alia ⁊ corpalia: oia aut̃ ista expressit
Job ad ostendēdum q̃ deus cognoscit p̃fecte oia q̃ sunt in hoie quāsticūq̃ intima.

Respōde mihi. 22. Amicī Job dicebāt ipsum pro peccatis a deo flagellatū quoz sal
sitate ostendit p modū cuiusdā disputatiōis cū deo: & disputatiōe aggredietes
primo ostendit se flagellatū a deo nō ppter culpā. Secūdo innuit verā causāz ibi
posuisti in neruo. Circa primū facit talē ratiōez. si flagellatio in vīta presentī esset
tantū p culpa preterita: sequeretur q̄ deberet correspōdere peccato & nō excedere:

LECTIO. iiii.

Respōde mihi: quātas habeo iniquitates & pec
cata: scelera mea & delicta ostende mihi. Cur
faciē tuā abscondis: & arbitraris me inimicū tuū? Cō
tra folium quod vento rapitur ostendis potentiam
tuam: & stipulam siccā psequeris. Scribis enī cō
tra me amaritudines: & cōsumere me vis peccatis a do
lescētiae meae. Posuisti in neruo pedē meū: & obser
uasti oēs semitas meas: & vestigia pedum meorum
considerasti. Qui quasi putredo cōsumendus sum.

aliter videretur iniu
sticia esse in deo. Job
autem erat p̄cius suę
innocentię: & p̄ se q̄ns
sciebat afflictionē suā
culpam preteritā ex
cedere. Ideo ad ex
cludendū fallam cau
sāz suę punitionis dē
cebat deo per modūz
humilis iniquitatis.
(Quātas habeo ini
quitates). i. peccata cō
tra primū q̄ sunt
contra eq̄tatem iusti

cię (& peccata) in me cōmissa: sicut sunt peccata: gula & luxuria: & huiusmodi (sele
ra mea) contra deū cōmissa: vt blasphemia: & huiusmodi. (& delicta) id est peccata
contra p̄cepta affirmatiua per omissionem: & ideo dicuntur delicta q̄si derelicta:
2 ad ista quattuor reducuntur omnia alia peccata. (Ostende mihi.) id est si ostende
res manifeste appareret omnib⁹ q̄ non sum a te flagellatus tantū propter culpā:
sed ppter aliam causam. scilicet sapientię tuę dispositionem: qz non precesserāt in
Job talia & tam grauiā peccata. Ideo subditur. (cur faciē tuā abscondis) me
non exaudiendo (& arbitraris me inimicū tuū) id est ab alijs arbitrari facis qui
ignorant prouidentię tuę consiliū: qz modus humanus est grauare aduersariūz
suū: & quia posset dici flagellatē: vt in te ostendat potentiam suā. hoc remouet
dicens. (contra foliū. 22.) id est contra me q̄ sum nullius potentię & virtutis (osten
dis potentia tuā.) Quasi dicat hoc non decet magnificentiā tuā. sicut non decet
hominem robustissimū experiri vires suas contra puerum. (Scribis enim. 22.) per
tuas flagellationes: & per hoc qd̄ dicit scribis ostendit talia fieri non a casu: sed ex
ordine diuinę sapientię. (& cōsumere me vis peccatis adolescentię meę.) q̄si dicat
licet adolescentiā meā non trāserim absqz peccatis: tamen ratione iuuentutis illa
magis sunt secundū tuā misericordiā condonanda: quā tam punienda: & sic in
nuit Job qz causa suę flagellationis a deo non fuit tantum culpa preterita. (Po
suisti in neruo.) Idem innuit quę sit vera causa & hanc inquit ex speciali cura des
circa se dicit (posuisti in neruo pedem meum.) Meruus iste intelligitur lex diuinę
iusticię qua mens iob tenebatur ligata: ne diuerteret: a deo per peccata. (Oserua
sti omnes. 22.) id est omnes actus meos vsqz ad minimū considerādo (& vestigia pedū
meorū). i. omnes circūstātiās actū ponderasti q̄si dicat hoc nō esset nisi in me esset
aliqd̄ notabile & stabile. qz ad sapientē non p̄tinet habere tātā curā & diligentia de
re vili & instabili cuiusmodi sūt a pte corporis. ideo subdit. q̄si putredo. 22.) p̄ motū.

Et quasi vestimentū qđ comeditur a tinea) quia vermes nascunt de carne mortuam eā corrodentes: sicut tinea de veste quā corrodit. Ex hoc sequitur qđ in homine preter corpus est aliquid notabile & stabile. scilicet intellectualis anima: ratioe cuius deus habet specialē curam de hominibꝫ providendo eis in futuro premia p̄ meritis: & supplicia p̄ peccatis. Et hec est vera causa flagellatiōis sancti Job: vt per patiētē meritū acq̄reretur sibi glorie augmentū.

Et quasi vestimentum quod comeditur a tinea.

Homo natus de muliere. 22. cap. xij. Ostendit sc̄tus Job qđ in hoie aliqd sit post mortē remanēs. sc̄z rōnalis aia. Secūdo qđ post mortē est premiatio reddēda. ibi. breues dies. Primum autē declarat in homine generaliter eo modo quo declarauerat de Job specialiter. s. per virilitē & per instabilitatem hominis ex preter corporis dicit igitur. (Homo natus de muliere) tanq̄ de re fragili (breui viuens tempore) qz aliqua animalia & aues naturali cursu diutiꝫ viuūt. (Repletus multis miseris. sc̄z calore: frigore: fame: siti: infirmitatibꝫ & huiusmodi: propter peccatū patris parentis. (qui q̄si flos egredit) in iuuetute: & p̄terit) in senectute: vel infirmitate supueniente. (& fugit velut umbra)

Lectio. v.

Homo natus de muliere breui viuēs tēpore: repletus multis miseris. Qui quasi flos egreditur & cōterit: & fugit velut umbra: & nūq̄ in eodē statu p̄manet. Et dignū ducis sup̄ huiuscemodi aperire oculos tuos: & adducere eū tecū iudicio. Quis pōt racere mūdū de imūdo cōceptū semine: nōne tu qđ soles? Breues dies hoīs sūt: & nūerꝫ mēsiū eiꝫ ap̄ te ē.

quia cito trāsit & continue eiꝫ vita. (Et nunquā in eodem statu permanet) non est per hoc intelligendū qđ sit in cōtinua mutatione sicut ponebat heraclitus/ vt habetur. iij. metaphis. sed qz homo non est diu in eadē dispositione nec secundū corpꝫ: quia modo est sanus modo infirmus. & sic de alijs dispositionibꝫ. Nec & secundū animam: quia modo gaudet modo tristatur. (Et dignum ducis) id est reputas dignum. (super huiuscemodi) id est super rem tam fragilem & instabilem. (aperire oculos tuos) ad eius directionem per prohibitiones & precepta: vt malis retrahatur: & in bonis dirigatur. (& adducere eū tecum iudiciū) id est punire eū pro malis: & premiare pro bonis quasi dicat per tuā providentiā non sic facis alijs creaturis carentibus ratione: ex quo concluditur in homine esse aliquid spirituale & immortale: ratione cuius deus habet tantam diligentiam de homine. & quia illud a principio conceptionis inficitur originali peccato. ideo subdit. (Quis potest facere mūdum de immundo conceptū semine?) Qz homo originale peccatū trahit p̄ hoc qđ ab Adam secundū rationem seminalē descendit (nonne tu qui soluses: (Quasi dicat nō solū habuisti diligentia de humana natura in sua conditione dando ei aiam immortalē: sed etiā in emundatione eius ab originali peccatō: ad cuius emundationē deus semp̄ dedit remediū a principio casus patris hoīs. (Breues dies.) Sic cōsequēter ostēdit qđ ratione aie immortalis remanet vita post mortē. Et premiatio in cōtorium & primo repetit de breuitate huius vite & patet littera vsq̄ ibi.

Constituit terminos eius qui preteriri non poterit.) Ista constitutio dupliciter potest intelligi. vno modo prout est in diuina ordinatione: et sic termini vite hominis preteriri non possunt anticipando vel differendo: quia eius prouidentia est ineffabilis. alio modo est in effectu exteriori in quantum ex naturalibus causis est aliquis periodus certus vite hominis. et aliquid maior et minor secundum varietatem complexiois: et secundum hoc termini vite

Constituit terminos eius qui preteriri non poterunt. Recede ergo paululum ab eo: ut quiescat do-

te humanę possunt anticipari per malum regnum: gladium vel aliam occasionem. (recede paululum ab eo) vita

lem motum vel spiritum non influendo alias conferendo: sicut enim sol per suam presentiam est causa luminis in aere radios influendo. sic deus est causa vite presentis conferendo: et ideo sicut recessus solis est causa noctis: sic talis recessus dei suo modo est causa mortis: et ideo dicit. (recede paululum ab eo: ut quiescat.) quasi dicat ex quo vita humana est tam breuis et instabilis et subiecta miserijs: melius est sibi: ut quiescat per mortem non ad semper: quia mors per se non est appetibilis: sed ratione premij sequentis. ideo sequitur. (donec optata veniat.) id est merces pro se appetenda (et sicut mercenarij dies eius) dies enim mercenarij non sunt appetibiles ratione laboris: sed ratione mercedis post laborem recipiende: et ideo dies optata mercenarij est dies spectata pro premio habendo: et eodem modo tempus vite presentis non est tempus optatum a vris sanctis. sed tempus vite future: quod est tempus recipiende mercedis: et quia perfecta retributione non est in anima siue in corpore: ad quod informandum habet naturalem inclinationem: ideo consequenter agit de futura resurrectione.

Quis mihi hoc tribuat. et eodem capitulo. Sic pater ostendit verum modum resurrectionis que fit virtute dei reuniet animam corpori: et quia ista resurrectio est appetenda: ideo pro modum desiderat dicit. (quis mihi hoc tribuat: ut in inferno protegas me.) id est in bono sanctorum patrum sub sua protectione: eo quod ibi existentes securi erant de sua futura felicitate. (et abscondas me)

Lectio. vi.

Quis mihi hoc tribuat ut in inferno protegas me: & abscondas me: donec pertranseat furor tuus: & constituas mihi tempus in quo recorderis mei: Putasne mortuus homo rursus viuat? Cunctis diebus quibus nunc milito expecto donec veniat immutatio mea. Vocabis me & ego respondebo tibi. Operi manuum tuarum porriges dexteram. Tu quidem gressus meos dinumerasti: sed parce peccatis meis.

a malis huius vite. (donec pertranseat furor tuus) id est flagella presentis vite que ex ira tua videntur precedere: tunc ira non est in deo nisi extraordinarie (et constituas mihi tempus in quo recorderis mei.) quod est tempus resurrectionis. id est videbis de mortuorum recordari quantum corpora que si oblitum dimiserat tamen diu in terra: et que sit hec

lectio sua ostendit dices (putasne. mortuus homo rursus viuat?) quod dicitur tenendum firmiter quod sic. ideo subdit (cunctis diebus. quibus nunc milito.) id est in vita presentis. quam dixit esse militiam super capitulo 7. (expecto) cum desiderio. (donec veniat immutatio mea.) id est resurrectio ad conditionem bonorum. dicit enim apostolus primo corinthios. xv. omnes quidem resurgemus: sed non omnes immutabimur: quia boni et mali resurgent: sed boni immutabuntur resurgendo ad meliorem statum. (vocabis me) quia ad vocem dei resurgat mortuus. Finis quod dicitur 3os. v. qui in monumentis sunt: audiet vocem filij dei. et.

Et in carne mea videbo deum. Hoc dicit contra errorem illorum qui dicunt resurrectionem futuram in carne corporali tibi indigente: quia talis caro aggrauat animam: et non potest videre sic diuinam essentiam: in resurrectione autem ex gloria sic ad corpus redundante fiet caro incorruptibilis in nullo aggrauans animam. nec impediens a diuina visione. (quem visurus sum ego ipse. hoc dixit ad excludendum errorem porphyrii dicentis: quod sola anima esset beatificabilis: et corpus esset omnino fugiendum: et sic non idem ipse homo qui oppositus est ex anima et corpore. (et non aliter) h.)

Et in carne mea videbo deum saluatorem meum,
 Quem visurus sum ego ipse: & oculi mei conspecturi sunt
 & non alius. Reposita ergo hæc spes mea in sinu meo.

dicit contra dictum Aristotelis scilicet de generatione: qui dicit ea que consumuntur redire non eadem numero: sed tantum specie. Declarata igitur veritate resurrectionis future dicit (reposita est hæc spes mea.) Quod denotat: non de deo despo. sed maxime spero (in sinu meo). I. in corde meo. et loquitur de ista spe tamquam de re charissima que in sinu abscondit ne perdat.

Quare de vulua. etc. Habetur iob capitulo. x. Sanctus iob ex dictis aduersarij-
 rum sequi contradictiones concludit. Ponebant enim ipsi felicitatem homi-
 nis in prosperitate temporalis. Ex quo sequitur: quod vita miseris subiecta a quibus
 non apparet reuelabilis. qualis erat vita iob: sit sibi odibilis et horrenda. Item quod
 ponebant post mortem nihil remanere de homine: vitam aliam omnino negantes:
 sequitur quod mors sit pri-
 uatio omnium bonorum
 simpliciter: et per
 consequens summe
 horrenda. Et sic vita
 et opposita appeten-
 da: etiam in statu mi-
 sero: in quo non priua-
 tur omne bonum. Et
 sic sequuntur contradi-
 ctoria ad dicta ipsorum.
 huius autem contra-
 dictionis Job primo.

Lectio. ix.

Quare de vulua eduxisti me: qui utinam con-
 sumptus essem ne oculus me videret? Fuis-
 sem quasi qui non essem de utero translatus ad tu-
 mulum. Nun quid non paucitas dierum meorum
 finietur breuis? Dimitte ergo me domine: ut plati-
 gam paululum dolorem meum: antequam vadam & non re-
 uertar ad terram tenebrosam: & optam mortis caliginem.

deducit primam partem dicens. (Quare de vulua eduxisti me.) id est fecisti nasceri
 me: subdit causam dicens. (Qui utinam consumptus essem.) id est mortuus an-
 tennatiuitatem. (Ne oculus me videret.) in vita misera existentem. (Fuissem quasi
 si non essem.) id est ita parum participassem de esse quod quasi nihil esset compu-
 tandum. Consequenter ponit aliam partem contradictionis dicens. (Nun-
 quid non paucitas dierum meorum finietur breuis?) Quasi dicat sic. præ nimia
 afflictione et senectute. (Dimitte ergo me. etc.) in vita presenti. Quia adhuc mors
 videtur horribilior. Ideo sequitur. (antequam vadam) Per mortem. (Et non re-
 uertar.) Per resurrectionem secundum aduersariorum errorem: qui negabant
 aliam vitam. (ad terram tenebrosam.) id est sepelietur in terra que de natura sua
 est opaca. (Et optam mortis caliginem.) Quia viuentes quantumcumque misere
 fruuntur luce que est super terram: sed per mortem et sepulturam ea priuantur.

Terram miserie & tenebrarum, quia per mortem & sepulturam tollitur omnis delectatio sensibilis; & cognitio intellectualis secundum dicta amicorum iob. ubi umbra mortis. quia secundum eos nihil potest tibi imaginari nisi horridum. (Et nullus ordo.) quamdiu enim hominis sunt in vita presentia sunt in aliquo ordine instituti/quis sunt diversi status hominum. Et in quolibet statu hominum

Terram miserie & tenebrarum ubi umbra mortis & nullus ordo: sed sempiternus horror inhabitat.

gradus varij: sed post mortem non remanet aliqua talis distinctio maxime secundum amicos iob: et patet

ex predictis: sed sempiternus horror inhabitat. quasi dicat nihil potest tibi imaginari nisi horridum: & ad semper: quia amici iob reputabant resurrectionem impossibilem: nec aliquid ipsius hominis remanere post mortem: quare talis horror esset omnino immutabilis & perpetuus. .

R. Credo quod redemptor meus vivit: & in novissimo die de terra surrecturus sum. **P.** Et in carne mea videbo deum salvatorem meum. **R.** Quem visurus sum ego ipse & non alius & oculi mei conspiciuntur. **R.** Qui lazarium resuscitasti a monumento foetidorum. **P.** Tu eis domine dona requiem & locum indulgentie. **R.** Qui venturus es iudicare vivos & mortuos & seculum per ignem. **R.** Requiem eternam dona eis domine. **P.** Et lux perpetua luceat eis. **R.** Animae eorum in bonis demorentur: & semen eorum hereditet terras. **R.** Deu mihi domine quia peccavi nimis in vita mea: quid faciam miser ubi fueris nisi ad te deus meus miserere mei. **P.** Dum veneris in novissimo die. **R.** Anima mea turbata est valde: sed tu domine succurre ei. **R.** Ne recorderis peccata mea domine. **P.** Dum veneris iudicare seculum per ignem. **R.** Dirige domine deus meus in conspectu tuo viam meam. **R.** Libera me domine de visis inferni: qui portas eorum confregisti: & visitasti infernum: & dedisti eis lumen. **P.** Ut viderent te qui erant in penis tenebrarum. **R.** Clamantes & dicentes advenisti redemptor mundi. **R.** Peccante me quotidie & non me penitente timor mortis conturbat me. **P.** Quia in inferno nulla est redemptio miserere mei deus & salva me. **R.** Deus in nomine tuo salvum me fac: & in misericordia tua libera me. **R.** Memento mei deus quia ventus est vita mea. **P.** Ne aspiciet me visus hominis. **R.** De profundis clamaui ad te domine: domine exaudi vocem meam. **R.** Libera me domine de morte eterna in die illa tremenda: quando caeli movendi sunt & terra. **P.** Dum veneris iudicare seculum per ignem. **R.** Dies illa dies ire calamitatis: & miserie dies magna & amara valde. **R.** Tremens factus sum ego: & timeo dum discussio advenit atque ventura ira.

Telos.

Impressum Compluti Academia: per Egregium
virum Anselmum Guillelmum Brocarium
artis excussorie exactissimum Magistrum.
Anno Domini. M. D. cxi. pridie
kalendas Februarij.

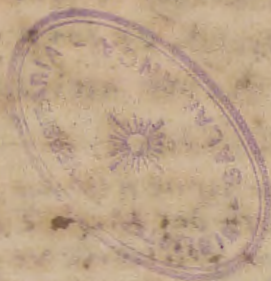
Petri Huñez delgado presby

teri humilis & deuota crucis commendatio ad christicolas: hec
rosicis exarata carminibus.

QErnite mortales præcor en vexilla tonantis
Almificum nomen christi de chrismate habentes:
Hunc animum: huc oculos: huc omnes vertite vires.
Ecce crucem domini fateor non vile laboris.
Est præcium: meritis semper maiora rependens.
Quæ præciosa nimis: summa bonitate verenda.
Sydera nam proprio vincit splendore coruscans.
Lumine nocturnam superat cum sole sororem.
Et quod in orbe nitet sub vasto pondere cæli.
Purpureo radians torpet carbunculus ore.
Sapphyrus sordet: tenebrisq; inuoluitur atris.
Chrysolitus præmitur: præsentî numine gemmæ.
Vilis & auricomus quæ nunc gerit india fructus.
Hæc quoq; iudææ vincens opobalsama siluæ est.
Quandoquidem christus: quem non sua sydera capunt.
Nec capitur terra solus: non æquoris vnda.
Cui bene cœlicolæ famulantur pectore pronò.
Tartareumq; genus memorato nomine pallet.
Pendet hic: affixis fossus sua viscera clauis.
Qui prius est vterum maris delapsus ab alto.
Ex qua virgineos artus: morbundaq; membra.
Sumpserat: inductus carnisq; ergastula nostræ:
Atq; ter videnos viuens sanctissimos annos:
Quo phlegethonta modo fugeret faciens: docuitq;.
Et quo stelligeram populus renouatus in arcem
Iret: & innumeris mundum virtutibus implens:
Sic innocens: mitisq; agnus: sine felle collumba:
Soluere curauit: quod non cõmisit: & exul
Morte sua miseros vitæ subtraxit ad ortus.
Vulnera restinguens medicus: morbosq; leuabat.

Pauper ut æternis diues satiaret egenos.
Diuitiis: functos poena releuaret acerba.
Vt patet in placidum corpus libratur in auras:
Cui caput est spinas milleno vulnere passum.
Visceraq; in partes sunt dispartita duasq;
Sic pietatis opus penitus nostraxit ab inno
Carcere: qui inuersos merito reputatur ad actus.
Rursus & æthereas saluator ductus in auras.
Ece paratq; clausa prius: quæ peruia nulli.
Regna fuere viro: nostris pullanda querelis,
Hucigitur vires: oculos huc figite mentes.
Christicole: hic requies fessis: hic præmia vitæ est.
Quid iam diuitias: quid fuluum poscitis aurum!
Quæritis in scirpo nodum: vacuisq; sigillum.
Impunitis nebulis: miseris iam parcite canis.
Est furor incertus mundus manifesta phrenesis:
Tristia pro placidis: pro magnis parua reponens:
Dulcibus admiscens podis aconita doloris.
Crescat amor coeli: dominumq; cruore madentem.
Sumite pro vobis: vestram sitit vsq; salutem
Vt vacuas valeat coeli complere cathedras.
Eiusdem distichon ad Crucifixum.
En fateor peccasse deus: subiectum respice seruum:
Qui tibi committit spemq; fidemq; suam.

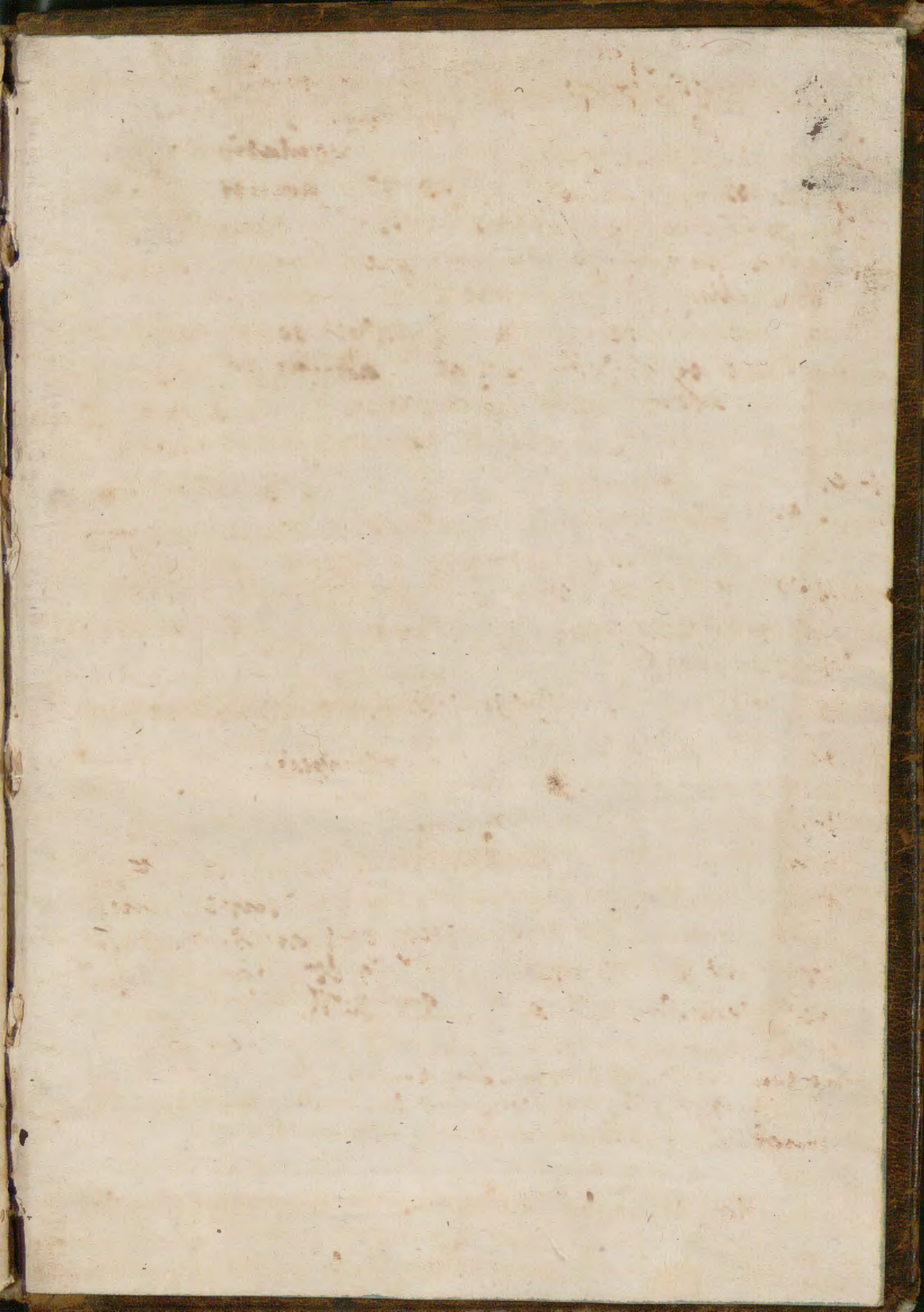
Τέλος.

dedimus accidentibus proponimus in hoc quinto libro. s. de tenu
 re et tempore. huiusmodi capitulo agimus de aere. huius
 de altitudine. sine profunditate. ^{vocalatio. avocor.}
 tunc. atonos long. tenor. ateneo. es. aere in uncula
 moderate amittitur. amoderor. aere. sicut frequenter
 aere. a aere. as. porcantar. quidam dicunt aere
 proso dia. aliquid dicunt proso dia. ^{nostra vois}
 quid est aere. aere est anima verborum. v. ditionum.
 hominum. aere est vox silane. ^{aere est recta lex}
 in regula ^{acomodata} ad ore vandaz. l. de primida
 silana vniq. ⁱⁿ q. ditionis ^{acomodata.} ^{autonig}
 it est lex qua tendit silana ⁱⁿ su. pro aere a
 tu. l. qua de primit. v. aere. ^{acum flexu}
 cane. ^{aere} nix ^{cum flexu} nix est quia id est
 nix. ut. do. l. qua de primit. ut nix
 nix flexu. quo denat et de primit. hoc no est
 et romans

aere ditionis sunt. aere. et ^{acum flexu}. aere
 aere. est aere silane. ^{aliqua do aere} ^{gravis}
 et aere ditionis. ^{in quo sequitur} ^{et iacob ante}
 nit isat. isat. ante. in ante. ^{acum flexu} aere. apud
 apud den. qua ^{et} quid est ante. ^{acum flexu} ex se
 et quid est aere ditionis. sed per super. modo
 et habet aere. et sup. per et panes. ^{prepositio}
 a ^{acum flexu} habet aere ^{gravis} et ^{no predominat}
 tant ^{acum flexu} vna ditione ^{acum flexu}

ditiones sunt in quo silane. and polysilane. ditiones ⁱⁿ ^{acum flexu}
 sunt ⁱⁿ ^{acum flexu}. est des ⁱⁿ ^{acum flexu} ^{acum flexu} ^{acum flexu} ^{acum flexu}
^{acum flexu} ^{acum flexu} ^{acum flexu} ^{acum flexu} ^{acum flexu} ^{acum flexu}
 ut long. na habebunt aere ^{acum flexu} ^{acum flexu} ^{acum flexu} ^{acum flexu}
 it habebit aere ^{acum flexu} ^{acum flexu} ^{acum flexu} ^{acum flexu} ^{acum flexu} ^{acum flexu}
 vna regular ditionibus. ^{acum flexu} ^{acum flexu} ^{acum flexu} ^{acum flexu} ^{acum flexu} ^{acum flexu}
 l. qua do habebit aere ^{acum flexu} ^{acum flexu} ^{acum flexu} ^{acum flexu} ^{acum flexu} ^{acum flexu}
^{acum flexu} ^{acum flexu} ^{acum flexu} ^{acum flexu} ^{acum flexu} ^{acum flexu}

伊

伊

伊

伊

伊

伊

伊

伊

伊

伊

伊

伊

伊

伊

伊

伊

伊

